

antydade Møde i Sjótleikarhúset sveget Erhvervslivet, hvilket Partiet begrundede sit Krav med om øjeblikkeligt Lagtingsvalg for at besætte Tinget med nye Mænd o. s. v.

Erindrende Vinnuflokkens Optakt sammenlignet med dens Formand Lagtingsmand, Grosse- rer Chr. Holm-Jacobsens Stilling i sidste Lagtingssamling, særlig hans Stilling til hans eget store Financierings- og Stablicerings- projekt, hvilket Projekt han ikke blot viste sig enten uvillig eller ude af Stand til selv at udarbejde i Detailler og bringe i Forslag til Lagtingets Vedtagelse, men derhos undlod at støtte, da Socialdemokraterne sammen med nogle Selvstyremænd fremsatte deres i Sagen udarbejdede Forslag til Gennemførelse, samt erindrende Bankdirektør Th. Petersens Udtalelser til den danske Presse om, hvordan d'Herr ved »Anana«-Ekspeditionen skulde ordne det grønlandske Spørgsmaal — og saa, hvordan denne Ekspedition forløb, turde det være mere end tilstrækkeligt til, at ingen forundrede sig over, at Vinnuflokkens Modstander- og Hæder- stedes til at bruge Udtrykket »Storskryder«.

I hele deres Væsen har Vinnuflokkens Spidserne over for Socialdemokratiet og den socialdemokratiske Regering lagt en meget stærkt potenseret Tendens for Dagen til at udelade og borteliminere eller forvrænge alt det fortjenstfulde fra Regeringens Side overfor Færingerne, samtidig som de — som foran antydet — har ført en meget ophidsende og bagvaskende Propaganda imod Socialdemokratiet og Regeringen, fremhævet med de mest skrydende og ubeskedne Anvisninger paa de nye Mænd (dem selv). At Modstanderpressen af en saadan Politiks Talsmænd føler sig befojet til at bruge Ordene »Demagog« og »Bagvaskere« maa være let forstaaeligt.

At domme efter foran antydede Tone og fjendtlige Indstilling over for Socialdemokratiet, den socialdemokratiske Regering og Danskerne i det hele taget skulde man forvente, at d'Herr holdt sig forment tilbage, naar der er Tale om Støtte og Hjælp fra den socialdemokratiske Regering og Danskerne. Naar dette imidlertid ikke har været Tilfældet, og man tværtimod ikke blot har været Vidne til, at d'Herr uden at genere sig over deres foran antydede Propaganda har trukket store Veksler paa den socialdemokratiske Regering og »Kongeriget Danmarks Fiskeribank«, men derhos fra den Side i »Dagbladið« er blevet konfronteret med en over for Statens og Regeringens Financieringsinstitution for Fiskeriet i den Grad underdanig og sukkersød Indsmigring med en utvetydig Adresse til, hvem der bør være Afloeser (jfr. Artiklen i »Dagbladið« af den 25/4 1936, Nr. 47 vedrørende Fiskeribanken), at det formelig maa falde dem, der er kendt med Forhol-

Vilstur.

Vilstur eg um heiðarnar má vála; eingi ljós myrkrið sundur Ála.

Gjøgnum skalvar váði
Yvir frystan teig.

Harður stormur kvøður kvæði:
„Menniskjan í oyðimörk er feig.“

Berjst eg við sorg miklum súti:
„Harri, lat meg ei doyggja úti
her á köldum fjöllum,
monnum vilstur frá.
Harri, tú, sum bjargar öllum,
vis mær vegin, lat meg kreftur fá!“

Vinurin.

Í neyð má vinur meg kenna,
um hann vil nevna seg vin;
men svikur hann, má eg flenna,
tó — látur er lagnuhvin.

Lat vinin bert flýggja, svíkja —
eg royni mín egna mátt;
eg kann ikki undan víkja,
har svørðsoddar berast hátt.

Men gongur hann saman í ráðum
við figgjandum mínum, tá
mær vætir úr eygum báðum,
vikur máttur armi frá.

Og vilja tit á meg herja,
so herjið við miklan mátt. —
Men hoyr meg so tú, mín vinur,
brót helst mínar dyr á nátt.

Særdur á vølli.

Hann sviðan í brósti kendi,
Blóð drap varrum frá.
Hann mangan í deyða sendi,
nú sjálvur hann doyggja má.
Men særdur liggur kappin á vølli.

Dánjal.

dene, for Brystet, kan man ikke forundres over, at Modstanderpressen i det fremelskede Svar gør Brug af Betegnelsen »Snob« m. m., saa sandt som Snobbens Kendemærke er, at han uden Hensyn til, hvordan han iøvrigt er indstillet over for vedkom-

mende, ja, lige meget, om han er dennes værste Fjende, paatager sig Englevinger og Tjener-skikkelsen over for den, som der er noget at opnaa hos.

(Framhald.)

Teir sóknarformenn,

sum enn ikki hava sent inn dróslitið úr sóknarformannsvalinum fyri Føroya Fiskimannafelag fyri 1937, biðast gera tað sum skjótast.

Stjórn felagsins.

Lad Deres Dynner og Fjær rense hos os.

Vi renser: Overdynner for 4 Kr.
Underdynner for 3 Kr.
Hovedpuder for 1 Kr.

Fjær renses for 1 Kr. pr. indleveret kilogram. Mindstetækst 3 Kr.

A/S Thorshavns Dampvaskeri.

FØROYA VANLUKKUTRYGGING

Skal nakar vanlukkutryggja seg sjálfvan ella onnur, boða frá vanlukkutíburði ella fáa skil uppá annað vanlukkutrygging viðvíkjandi og situr ov óhögliga fyri til at kunna venda sær heimleiðis til tryggingina, vil hann hjá einumhvørjum av umboðsmönnum fáa lagt sær lag á og eisini fáa gildið limagjald sítt.

Umboðsmenn eru:

B. Mortensen, sóknarfúti, suðuri í Vági.
K. Djurhuus, sýslumaður, á Tvøroyri.
H. Edw. Hjal, brævasavnari, á Sandi.
Chr. Larsen, sýslumaður, í Sorvági.
H. Nolso, kassameistari, í Vestmanna.
A. Ellingsgaard, brævasavnari, á Eiði.

Ótryggaður maður gloymir skyldu sína móti sær sjálvum, konu og bornum ella øðrum, hann hevur ábyrgdina av, og er harfyri ikki fullgóður samfelagslimur. Hugsið tí um trygging, áðrenn ov seint er!

Tíðindabræv.

Miðvágur, hin 4/1 1937.

Fundur.

J. Rasmussen, lögtingsmaður, hevur hildið fund her í kvöld.

Hann byrjaði so menniliga við at boða frá, at eingin fekk orðið aftaná hann.

Hetta dæmði fólk í lítið — kráka flýgur best aleina. Men tað er synd at siga, at flogið hjá J. R. var gott, hóast hann royndi at flaksa frá kl. 6¹/₂ — 9¹/₂. Tá stegði hann, tí fólk ið var kelt og rýmt. Framstillingin var eisini posetiv rong. Sum t. d. tað, ið hann segði um uppskotið um eplavrakning. Reidararnar sýntist hann lítið um. Teir høvdu mál á tingi viðvíkjandi skipaflotanum og útgerðini við upplýsingum, sum ikki passaðu — t. d. var tað rangt, tá ið reidararnir segdu, at 99⁹⁹/₁₀₀ ikki orkaði at fáa skipini út aftur. P/f Uvak, segði hann, hevði haft eitt undirskot uppá 139 tús. kr. í 1935 — tað søkti um tingsins garanti fyri 130 túsund. Sambandinum rósti hann til skýggja. Men hvat hevur nú sambandið gjørt — javnaðarmenn hava troðkað tað til at gingið við til summi javnaðarmál. Grindareglurnar, særliga tað, ið J. Nielsen, okkara maður, kom við, at rakstramenninir skuldu fáa løn fyri rakstur og dráp, talar hann einki um, líka so lítið sum hann talaði um inntøkumálina, ið javnaðarmenn hava fingið fram. Heldur ikki

gretti hann um studningin til Miðvágsskipið »Havellena«, sum hann ikki stemmaði fyri.

Hann endaði fundin við at siga okkum frá einum føroyskum stýrmani, sum ikki dugdi so frætt danskt, at hann kundi kommandera ella taka móti orðum á danskum.

Ein heilan hóp av orðum uttan merg avreiddi hesin okkara lögtingsmaður, ið sigist bert at hava sett einans eitt uppskot fram, sum fekk 2 stemmur, tí tað var so bakvent fostrað.

Spania stríðið.

Einki sæst fyri enda enn í tí spanska stríðinum. Fyri stuttum tókstist sum ríkisstjórnarmenninir vóru við yvirlutan. Men so gjørdust Týskland og Italia nervøs og legdu uppí við enn og størri farmum og krígssamboðum og túsundum av fríviliggum.

Nú tykist stedgur og afturgonga at vera komin í hjá ríkisstjórnarmönnum. Uppreisnarmenninir, ið vóru ríknir langt frá Madrid, standa nú aftur summasaðni bert 15 km frá býnum.

England og Frakland hava fyrirligið Italia og Týsklandi ikki at senda fríviligar. Hesi lond hava svarað sum vant við friðarlótum, sum einki hava at siga uttan skálkaskjól fyri djevlanum nazismunnar og fascismunnar.

Hitt nýggja býráðið

hevði fyrsta fund sín miðvikukvöldið. Har vóru valdar allar nevndirnar. Til formann býráðsins varð afturvaldur M. A. Jacobsen og til næstformann W. Petersen. Vanligir býráðsfundir verða hildnir annan og síðsta miðvikudag; her verður tó í ár gjørt eitt undantak við seinna fundinum í juli mánað, sum hildin verður mánadagin 26.